

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-94/2023

Датум, 14.02.2023. године

Београд

ОБЈАВЉЕНО НА
Веб презентацији
одржаној таб. 1. феб.
14.02.23. год.
Обавештење се шаље
поруком електрон
феб. 21.02.23. год

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева Андријане Бошковић из Ниша, поднетој против решења о одбацивању захтева за заштиту права бр. 170-1/23 од 30.01.2023. године, које је донето у поступку заштите права покренутом поводом отвореног поступка јавне набавке услуга – Обезбеђење за потребе ЈП „Београдска тврђава“, ЈН број 4/2021, за који је дана 01.01.2022. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 31.12.2021. године), наручиоца ЈП „Београдска тврђава“, ул. Теразије бр. 3/V, Београд, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа и чланица Републичке комисије Јасмине Миленковић и Весне Станковић, као чланица већа, на основу чл. 187, 198. и 226. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 91/2019, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 14.02.2023. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ЖАЛБА КАО НЕОСНОВАНА И ПОТВРЂУЈЕ Решење бр. 170-1/23 од 30.01.2023. године којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева Андријане Бошковић из Ниша, поднет поводом отвореног поступка јавне набавке услуга – Обезбеђење за потребе ЈП „Београдска тврђава“, ЈН број 4/2021, за који је дана 01.01.2022. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 31.12.2021. године), наручиоца ЈП „Београдска тврђава“, Београд.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке услуга – Обезбеђење за потребе ЈП „Београдска тврђава“, ЈН број 4/2021, за који је дана 01.01.2022. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 31.12.2021. године), наручиоца ЈП „Београдска тврђава“, Београд (у даљем тексту: наручилац), подносилац захтева Андријана Бошковић из Ниша (у даљем тексту: подносилац захтева) је у фази пре истека рока за подношење понуда поднео путем Портала јавних набавки, дана 30.01.2023. године, захтев за заштиту права.

Наручилац је поводом наведеног захтева за заштиту права донео решење бр. 170-1/23 од 30.01.2023. године (објављено на Порталу јавних набавки дана 31.01.2023. године), којим је, одбачен захтев за заштиту права као непотпун.

У оквиру образложења наведеног решења, наручилац је навео да је по пријему захтева за заштиту права најпре приступио утврђивању да ли су испуњене процесне претпоставке у вези са поднетим захтевом, те да је утврдио да уз захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса у складу са чланом 225. ЗЈН, затим да је предметни захтев за заштиту права неблаговремен јер није поднет у законом прописаном року, да исти није потписан, као и да

подносилац захтева нема активну легитимацију у предметном поступку јавне набавке. Наручилац је указао да је увидом у достављена документа на Порталу јавних набавки утврдио да су приложена три писмена, и то два захтева за заштиту права исте садржине насловљена као „333П тврђава“ у делу „Захтев за заштиту права“ и „Прилог захтеву за заштиту права“, те документ насловљен као „Уплата“, у делу „Доказ о уплати таксе“, који представља лист папира А4 формата без икаквог садржаја. Поред наведеног, наручилац је позивајући се на одредбу члана 211. ЗЈН, истакао да подносилац захтева, као физичко лице, не може бити понуђач у предметној јавној набавци која за предмет има вршење послова обезбеђења у складу са Законом о приватном обезбеђењу („Службени гласник РС“, борј 104/13, 42/15 и 87/18), нити као физичко лице може да поседује важећу лиценцу за вршење предметних услуга.

Против решења наручиоца, подносилац захтева је, дана 03.02.2023. године, преко Портала јавних набавки поднео Републичкој комисији жалбу у којој је истакао да је „одредбама одређених закона прописано да наручилац мора да пази на незнање и неукост странке и других учесника у поступку, како поступак не би био на штету права која им припадају“. У вези са наведеним подносилац захтева је указао да сматра да је наручилац пре доношења оспореног решења био обавезан да га, као неку странку, обавести о обавези плаћања таксе, те да му остави додатни рок за допуну захтева, а не да исти одмах одбаца.

На основу наведеног, подносилац захтева је предложио Републичкој комисији да предметну жалбу усвоји и поништи решење наручиоца.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне документације из предметног поступка јавне набавке и података који су у вези са истим доступни на Порталу јавних набавки, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у део конкурсне документације сачињене за предметни поступак јавне набавке насловљен као „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, утврђено је да је наручилац, између осталог, навео:

„Захтев за заштиту права мора да садржи податке прописане чланом 217. ЗЈН и то:

- 1) назив и адресу подносиоца захтева и лице за контакт;
- 2) назив и адресу наручиоца;
- 3) податке о јавној набавци која је предмет захтева, односно о одлуци наручиоца;
- 4) чињенице и доказе о повредама прописа из члана 204. став 1. овог закона;
- 5) потпис подносиоца.

Приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева је дужан да достави доказ о уплати таксе. Доказ о уплати таксе је сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права. Валидан доказ о извршеној уплати таксе, у складу са Упутством о уплати таксе за подношење захтева за заштиту права Републичке комисије, објављен је на сајту Републичке комисије. Подносилац захтева је дужан да на рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од 120.000,00 динара у складу са чланом 225. Закона и то на евиденциони рачун за уплату таксе за подношење захтева за заштиту права број 840-30678845-06, шифра плаћања: 153 или 253, позив на број: 4/21, сврха: ЗЗП; назив наручиоца – ЈП „Београдска тврђава“ Београд; број или ознака јавне набавке 4/21, корисник: буџет Републике Србије. Ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. став 3. ЗЈН, подносилац захтева за заштиту права је дужан да на рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од 120.000,00 динара, сагласно члану 225. став 2. тачка 1) ЗЈН. Поступак заштите права понуђача регулисан је одредбама чл. 186. - 234. ЗЈН.“

Увидом у документацију која је Републичкој комисији достављена у вези са конкретним поступком јавне набавке, те садржину података који су у вези са истим објављени на Порталу јавних набавки, утврђено је да је подносилац захтева дана 30.01.2023. године, путем Портала јавних набавки, поднео захтев за заштиту права, уз који је учитан документ насловљен као

„доказ о уплати таксе“. Увидом у садржину наведеног документа утврђено је да је у питању празан лист папира, а не доказ о уплати таксе. Из наведеног произилази да уз захтев за заштиту права није приложен доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН.

Чланом 214. став 2. ЗЈН прописано је да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње наручиоца у вези са одређивањем врсте поступка, садржином јавног позива и конкурсном документацијом сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније три дана пре истека рока за подношење понуда, односно пријава, без обзира на начин достављања.

Чланом 217. став 4. ЗЈН прописано је да је приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева дужан да достави доказ о уплати таксе из члана 225. овог закона.

Чланом 217. став 5. ЗЈН прописано је да је доказ из става 4. овог члана сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права.

Чланом 219. став 3. ЗЈН прописано је да ако уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса из члана 225. овог закона, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Чланом 225. став 1. ЗЈН прописано је да је подносилац захтева дужан да на одређени рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од 120.000 динара ако се захтев за заштиту права подноси у складу са одредбом члана 214 ст. 2. и 4. и чланом 215. ЗЈН, без обзира на износ процењене вредности јавне набавке.

Полазећи од цитираних одредби ЗЈН, Републичка комисија указује да је подносилац захтева на основу одредбе члана 217. став 4. ЗЈН дужан да приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу достави доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН, с тим да доказ одређен ставом 5. наведеног члана 217. ЗЈН представља сваки документ из кога се може утврдити да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права, а која околност је неспорно позната и подносиоцу захтева за заштиту права, с обзиром на то да исти у предметној жалби није оспорио оцену наручиоца изнету у решењу бр. 170-1/23 од 30.01.2023. године, да уз предметни захтев за заштиту права није достављен доказ о уплати таксе, него је инсистирао на томе да је наручилац био дужан да га, као неуку странку, поучи о томе да је дужан да достави доказ о плаћеној такси, те да му одреди примерен рок у којем би подносилац захтева поступио по упутству наручиоца.

Из чињеничног стања утврђеног у конкретном случају произилази да је у конкурсној документацији у делу који је насловљен као „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, наведено да је приликом подношења захтева за заштиту права подносилац захтева дужан да достави доказ о уплати таксе (доказ је сваки документ из кога се може утврдити да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права).

Како даље произилази из утврђеног чињеничног стања, предметни захтев за заштиту права је поднет пре истека рока за подношење понуда при чему неспорно подносилац захтева није доставио доказ да је уплатио таксу.

С обзиром на наведено, следи да је подносилац захтева, у складу са одредбом члана 225. став 2. тачка 1) ЗЈН имајући у виду да је предметни захтев за заштиту права поднет у складу са чланом 214. став 2. ЗЈН, био дужан да уз захтев за заштиту права достави доказ о уплати таксе у износу од 120.000,00 динара, с обзиром на то да се уз захтев за заштиту права који се подноси у предметној фази поступка јавне набавке, увек уплаћује такса у наведеном износу без обзира која је процењена вредност јавне набавке.

Како у конкретном случају подносилац захтева у предметном поступку заштите права није доставио било какав документ као доказ о уплати таксе, то Републичка комисија

констатује да сходно одредби члана 217. став 5. ЗЈН уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ из става 4. наведеног члана из кога се може утврдити да је извршена трансакција на одговарајући износ из члана 225. став 1. ЗЈН.

Стога, имајући у виду да уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ у складу са чланом 219. став 3. ЗЈН на износ од 120.000,00 динара, а који је износ, у конкретном поступку заштите права, износ таксе одређен одредбом члана 225. ЗЈН, то је Републичка комисија утврдила да је наручилац правилно поступио када је предметни захтев за заштиту права одбацио сходно чл. 219. став 3. ЗЈН, услед чега је предметну жалбу оценила неоснованом.

Имајући у виду наведено у складу са одредбом члана 226. став 4. тачка 10) ЗЈН, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може да се изјави жалба.

Против одлуке Републичке комисије може да се покрене управни спор, подношењем тужбе Управном суду, у року од 15 дана од дана достављања одлуке подносиоцу захтева.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

- 1) **наручиоцу:** ЈП „Београдска тврђава“, ул. Теразије бр. 3/V, Београд;
- 2) **подносиоцу захтева:** Андријана Бошковић, Ниш, преко огласне табле Републичке комисије.